

щодо розв'язання завдань пільгового кредитування аграрних товаровиробників з боку держави. Так, у Франції механізм дії пільгових кредитів ґрунтується на принципі боніфікації – компенсації кредиторю з коштів державного бюджету різниці між договірною відсотковою ставкою і ставкою пільгового кредиту [3].

Таким чином, можна стверджувати, що специфіка сільськогосподарського виробництва обумовлює необхідність їх державної підтримки, зокрема через механізм пільгового кредитування. Проте сучасні підходи до державного стимулювання пільгового кредитування не є історично узгодженими, цілісними та ефективними. Тому існує об'єктивна потреба в удосконаленні як теоретико-методологічного підґрунтя здійснення державної підтримки кредитування сільського господарства взагалі, так і в удосконаленні організаційно-економічного забезпечення механізму кредитування зокрема.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аграрна реформа в Україні / [Гайдуцький П. І., Саблук П. Т., Лупенко Ю. О. та ін.] ; за ред. П. І. Гайдуцького. – К. : ННЦ ІАЕ, 2005. – 424 с.
2. Бондаренко Н. В. Стан пільгового кредитування поточної діяльності сільськогосподарських підприємств / Н. В. Бондаренко // Фінансово-кредитна політика. – 2011. – № 1. – С. 216-222.
3. Впровадження схем гарантування кредиту в Україні. Приклад АПК. – 2012. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.oecd.org/daf/privatesectordevelopment/UkraineCGSAgribusinessUKR>

УДК 334.024: 631.162

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА ВИТРАТИ ПІДПРИЄМСТВ

Яновська Г. О., студент групи Б 4/1

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Оцінювання впливу інновацій на витрати є питанням, яке потребує вирішення, і є одним із найскладніших об'єктів дослідження. Економіка України залишається несприятливою до науково-технічних нововведень через низький рівень виробничої бази промисловості та слабе фінансування державою науково-дослідних розробок.

У своїх працях [1-3] вчені висловлюють думку, що зміни базового продукту, а тим більше нові розробки, можуть значною мірою збільшувати витрати на виробництво, а відсутність розрахунків ефективного впровадження інновацій пов'язана не лише із браком кваліфікаційних працівників, але й відсутністю досвіду роботи. Тому впливу інновацій на

витрати підприємств потрібно чітко проаналізувати фінансові можливості, дослідити стадії інноваційного процесу та подальший розвиток підприємства, яке стало на шлях інноваційного розвитку.

Теоретичні та практичні аспекти впливу інновацій на витрати підприємств досліджено у працях таких зарубіжних та українських вчених: Дж. Шим [5], Дж. Сигел [5], Б. Данилишин, В. Геєц, С. Ілляшенко [1], О. Кузьмін [3,4], С. Князь [5], О. Волков [2] та інших. Незважаючи на безліч наукових проблем, пов'язаних з інноваціями та витратами в їхній реалізації, окремі аспекти у сучасній економічній науці залишились маловивченими і невирішеними. Зокрема, є потреба в більш глибокому теоретичному вивченні оцінювання впливу інновації на витрати підприємств.

Інноваційна діяльність підприємств передбачає постійний розвиток та зміну видів творчої праці, яка впливає на оновлення продукції та технології виробництва на підприємстві. Впровадження інновацій на підприємстві є складним процесом трансформації новоотриманих ідей та знань. Для успішного економічного розвитку підприємств необхідно підтримувати та реалізовувати сучасні досягнення науково-технічного прогресу, що дасть змогу зменшити витрати на виробництво продукції та підвищити її конкурентоспроможність [4].

Під час впровадження інновацій потрібно чітко проаналізувати фінансовий стан підприємства та визначити витрати, які виникнуть у процесі впровадження новітніх технологій [3].

Очевидно, що для реалізації інноваційних процесів необхідні значні інвестиційні ресурси. Досвід свідчить, що переконати інвестора, а в майбутньому і споживача, можна лише через обґрунтування переваг нововведення перед конкурентами, шляхом забезпечення вищої якості (кращих експлуатаційних параметрів). Водночас підвищення якості потребує і відповідних витрат, інколи навіть значних. Наголосимо, що характерною особливістю останніх років є збільшення витрат на науково-дослідні та конструкторські роботи великих фірм [4].

Незважаючи на позитивні зміни в загальних обсягах фінансування інноваційної діяльності, частка витрат на фінансування науково-дослідних робіт продовжує зменшуватися.

Витрати підприємств повинні бути оптимізованими, але який рівень витрат є оптимальним? Багато керівників підприємств намагаються вирішувати це питання. Як показує практика, результат не завжди задовільний [5]. Якщо підприємство складне за структурою, керівництво не може об'єктивно оцінити необхідність тих або інших витрат для певної ділянки виробничого процесу. Необдумане зменшення витрат “зверху” є небезпечним для діяльності підприємств.

Загалом, чітко організований інноваційний процес дасть змогу підприємствам впроваджувати нововведення. При цьому реально зменшити затрати, як на самі інновації, так і на подальше їх впровадження.

На сьогодні важлива роль у визначенні впливу інновацій на витрати належить аналізу дослідницької діяльності підприємства, тому потрібно

здійснювати ретельне та постійне оцінювання потреб ринку, виявляти способи їхнього задоволення. Врахування потреб ринку призводить до зміни акценту від кількісної до якісної сторони діяльності підприємств [6].

Отже, основними напрямками інноваційної діяльності щодо оптимізації витрат підприємства є: модернізація обладнання; технічне переоснащення підприємств з використанням сучасних інноваційних технологій; впровадження у виробництво нових видів продукції з урахуванням мінімізації відходів і можливості їхнього подальшого використання; розроблення нових технологічних процесів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ілляшенко С. М. Дослідження інновацій : монографія / за заг. ред. д-р екон. наук, проф. С. М. Ілляшенка. – Суми : ВТД “Університетська книга”, 2010. – 616 с.
2. Волков О. І. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник / за ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенко. – 3-тє вид. [перероб. та доп.]. – К., 2009. – 662 с.
3. Кузьмін О. Є. Проблеми оцінювання і формування інвестиційного потенціалу машинобудівних підприємств : монографія / О. Є. Кузьмін, С. В. Князь, Ю. О. Андріанов. – Львів : Укрпол., 2008. – 236 с.
4. Кузьмін О. Є. Оцінювання та регулювання інноваційної діяльності / за ред. О.Є. Кузьміна, С. В. Князя, Л. В. Марчука та ін. – Львів : Вежа і Ко, 2009. – 172 с.
5. Шим Дж. Методи управління стоимостью и анализ затрат : пер. с англ. / Дж. Шим, Дж. Г. Сигел. – М. : Изд-во “Филинь”, 2009. – 344 с.
6. Наукова та інноваційна діяльність України // Статистичний зб. – К. : Вид-во “Держкомстат”, 2008. – 246 с.

УДК: 911.3:504.03

ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ДЕРЖАВИ

*Волошиновський С. В., студент групи Б 5/1
Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.
Миколаївський національний аграрний університет*

Сільські території є основою забезпечення добробуту населення. Вони відіграють важливу роль у формуванні продовольчої безпеки, експортного потенціалу країни, збереження просторової цілісності природних екосистем та збалансованого регіонального розвитку. В Україні сільські території традиційно пов’язуються із аграрним сектором. Збільшення антропогенного навантаження на довкілля є одним із основних чинників процесу дестабілізації екосистем. З кожним роком вплив аграрного сектора на довкілля посилюється з інтенсифікацією сільськогосподарського виробництва [1].